

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1628. usque ad annum 1634

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118871

§. 96. Francisci Rothomagensis Archiepiscopi Controversia contra
quosdam suæ Diœcesis Monachos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67394)

Comes Trevirensis urbem intercep-
 rat, Elector a Meternichiis in suo Pa-
 latio captus die vigesima sexta Martii
 in Belgium indeque Viennam abduce-
 batur, eodem ferme temporis mo-
 mento, quo Religiosos omnes, qua-
 tuor duntaxat in quovis Monasterio
 relictis, urbe expellere decreverat.

Sæc. XVII.
 A. C. 1634.

§. XCVI.

*Francisci Rothomagensis Archiepi-
 scopi controversia contra quos-
 dam suæ Diœcesis Mo-
 nachos.*

Hoc item anno gravis contentio orie-
 batur inter Franciscum Rothoma-
 gensis Archiepiscopum, & quosdam
 illius Urbis Monachos; cum enim oc-
 casione Anni Sacri præfatus Præsul
 omnes Regulares edicto ad suam Ec-
 clesiam convocaret, eisque præcipe-
 ret, ut publicis supplicationibus inter-
 essent, necnon confluentis populi con-
 fessiones in Cathedrali Ecclesia excipe-
 rent, quidam Regulares, quos Archi-
 episcopus *novos Monachos* appellat,
 sub exemptionis obtentu non compa-
 ruerunt, ad Sedem Apostolicam provo-
 cantes. Inde exacerbatus Præsul, Ur-
 banum VIII. Papam interpellabat, sup-
 plex, ut Judices e Franciæ Regno se-
 lige-

*Argentre
 Coll. Jud.
 t. 3. p. 239.
 Abrege
 chronol. de
 l'Hist. Eccl.
 t. 3. p. 444.*

Sæc. XVII. ligeret, qui Monachorum privilegia
 A. C. 1634. scuterent, eisque reverentiam obli-

quiumque Episcopis debitam inculce-
 rent, eosque suis privilegiis, si secus fe-
 xint, privandos decernerent. Hæc
 in rem Archiepiscopus hoc anno de
 vigesima secunda Decembris Romanis
 has dedit literas.

„Adeo, venerabilis Pontifex contro-
 „versiam novam inter Fratres ac filios
 „tuos ortam, omnibus quidem notam,
 „paucis vero cognitam, autoritate do-
 „mestica sed paterna discussurus, Cœ-
 „cordiæ christianæ hostis, Angelicæ
 „vitæ etiam in terris æmulus, Eury-
 „chianis temporibus quietem monachicam
 „hæresi primum turbavit, nunquam
 „tamen exturbavit: retento sub Episcopatu,
 „Sanctione Chalcedonensi, Monachismo.
 „Necdum plene successerat, cum humanæ
 „fragilitati fatuus, quidpiam machinans,
 „licentiæ froena laxat, quamquam mox
 „effugatus, Caroli Magni non solum Monarchicam
 „sed Hierarchicam illam curam, quæ summa
 „Regni amplificandi ac perpetuandi
 „ars est, per Imperii Gallici variis
 „Conventibus ac Episcopales Synodos
 „paulatim in Cœnobiis restringenda.
 „Tertio tandem insultu, per Privilegia
 „quæ novella prioris instituti infraura-
 „tio de suprema Sede indulgenter me-

„ruerat

„ruerat, gliscere cæpit, ferventissimi Sæc. XVII.
 „illius Monachi ac Doctoris melliflui A. C. 1634.

„Bernardi Zelo, qua potuit via reprimente. Utpote qui sciret, primum
 „a Brunichildis favore inventa, & in Ecclesiam duris tamen conditionibus
 „invetta, non satis quidem idoneo auctore, ut Monachi de sacro Privilegiorum deposito tam magnifice, ut
 „solent, glorientur.,

„Quæ cum ita se habeant, haud mirum si primus Cœli ascensor, &
 „arcanorum conscius, Ecclesiæ Magister Coapostolus tuus Paulus, exemplo suo ter, non tantum Corinthiis, sed nobis posteris, tertia scilicet Ecclesiæ ætate, Dominum rogandum
 „contra colaphizantis spiritus tentationes edixerit. Verum parva sunt semper rerum initia, plusque patientiam
 „Ecclesiasticam spes quam dolor urget: spe fortis tandem melioris, nihil primo visum intolerabile. Ecclesiæ redintegrata pax erat: perstabat inviolatus Episcopalis honos: nonnullus
 „Canonicæ disciplinæ splendor per faciem renascentium temporum etiam interdum recurrebat: usus Privilegiorum sobrius ac modicus vix oneris
 „loco putabatur.,

„Quæ cuncta haud inter mortuum Gregorianum temperamentum, nempe

Sæc. XVII. „pe, semper præsumendum, nihil de Epi- „m
A. C. 1634. „scopis, sine Episcopis Sedem Apolto- „ad
„licam statuere testabantur. Nunc de „fer

„mum in ea (nondum enim Beatissime „cu
„Pater, dicenda videntur tua) ter- „tu
„pora incidimus, ut nisi tu omnium „xil
„Ecclesiarum, si non solus, at unus „lit
„Episcopus, per omnes Ecclesias do- „pe
„ceas, Petri Cathedram, Episcopatum „Ci
„cum Monachatu minime confundere „cu
„id est, haud quaquam, quod a Christi „m
„oraculo prorsus est alienum, a se, que „di
„summitas Episcopatus est, deviare „fo
„periculose Religiosi viri de suis Privi- „tu
„legiis cum Apostolorum Successoribus „cle
„bus, te Apostolicè sedente solito „au
„daciùs contendunt. Et quod magis „m
„dolendum est, ut in iis accidit, que „tu
„longo annorum tractatu, augeant „nu
„veterascunt, & pietatis indulgentia „di
„reverentiam cum senectute fortiantur. „ill
„vana plerumque pro veris, Simplicio- „di
„ribus (dubitatur an simplicius) ob- „in
„trudentes. „ce

„Res notior est, ut oratione nostra „ex
„indigeat, qua tecum, ut cum Parente „se
„hodie de rei eventu, audiente Mater „cu
„Ecclesia simplicissime loquimur. Cog- „va
„sulendum quippe est, an Auxiliarii „co
„qui ordines nostros turbant, sint in „ch
„nostro exercitu, sine ordine: nisi hoc „A
„ac proinde nullo, retinendi? & utrum „m

„militēs gregarij, Imperatoris mandata Sæc. XVII.
 „ad Duces, an duces ad milites de- A. C. 1634.
 „ferre ac interpretari debeant, ne de-
 „cus & ordo militiæ per incerta feran-
 „tur? nec enim imperatoriam & au-
 „xiliarem a nostris finibus arcemus mi-
 „litiam sub Romanis tuis aquilis sem-
 „per pugnantes, ubique pugnaturi.
 „Circum volitantium tuas apes culi-
 „cum est, tam absurdum illud mur-
 „mur: quorum nec tubam procul au-
 „dio, nec lanceam magnopere re-
 „formido. „

„Viderint aliter illi, qui secus de
 „tuis nostrisque rebus, quam fert Ec-
 „clesiastica Regula, per se vel per alios,
 „aut intemperanter cogitant, aut te-
 „mere judicant: ignorant Patrum Sta-
 „tuta, & Ecclesiæ Majestatem sper-
 „nunt, qui in hujuscemodi suspiciones
 „dilabuntur temerarias: Oscitantibus
 „illis similes, qui grandi labore con-
 „dere incogitantiam suam putant, si
 „singultiente aliquo sono ac non sin-
 „cero, sed fictolevi Crucis signo, velut
 „extatici austeris spectatoribus illu-
 „serint. „

„Sed quis relictus est ambigendi lo-
 „cus meæ in Apostolica indulta obser-
 „vantia? cum & Regni christianissimi
 „columnam, & Romanæ Ecclesiæ an-
 „choram amplexus, inundante inau-
 „dito

Sæc. XVII. „dito Monastici cujusdam mormi
 A. C. 1634. „repentino diluvio, Sapientissimo

„Eminentissimo Cardinali Duci Richelieu
 „lio, qui ea de re ad meliteras publicas
 „ac perhonorifice dederat, rescripsit
 „rim: nihil me contra concessiones
 „Apostolicas, nihil adversus Monasticas
 „Privilegia, quorum semper equus
 „mus defensor extiti, moliri, singulis
 „amare, in neminem grassari, unquam
 „clesiasticæ paci incumbere, quæ in
 „reformatione abusuum stare neque
 „a qua tumultuantium Rothomagensium
 „inconsulto Monachorum (quamquam
 „alias mihi devinctissimorum) impetu
 „& agmine, etiam inter furentes
 „reticos tranquillus Ecclesiæ nobilitatis
 „status turpiter dejectus erat.

„Addebam, id unum visum, delictis
 „tissimis his temporibus satagere, quæ
 „exemplo suo proxime docuerat, concessiones
 „Privilegia Regia, quibus jejuna plebs
 „succumbebat, Regali edicto recensere
 „ret. Ceterum Ambrosianum etiam
 „proindeque Archiepiscopali munere
 „haud indignum, Regni prudenti
 „caute ac salubriter in Ecclesia uti.

„Quibus dictis conclusio contenta
 „apposita fuit; censere me, e re non
 „esse, ut Privilegia facta tecta ferretur
 „tur, autoritate Ecclesiastica ac
 „gia recenserentur: quocunque

Sæc. XVII.
A. C. 1634.

„ufus illorum fit, facultas penes Mo-
 „nachos, reverentiæ & obedientiæ de-
 „bitus honos ac potestas penes Epifco-
 „pos maneat: ne quid videlicet Ec-
 „clesiastica Respublica detrimenti ca-
 „piat: vel Lutherano fimili, monasti-
 „co aliquo schismate irrevocabilitatem
 „Privilegiorum jamjam velut in pro-
 „cinctu, minitante; vel separatis ab
 „Epifcoporum Principe Epifcopis, quod
 „unum Monachi specie fuæ privilegia-
 „tæ pietatis intentare creduntur, five
 „a Sanctitate veſtra ignominioſe de-
 „preſſis, five ab unitate iracunde de-
 „ficiantibus.

„Cecinit nuper quidam verus eo-
 „rum Propheta, quod Sanctitatem tuam
 „Pſalmographi Pindari Sanctiſſime æ-
 „mulam haud latere expedit:

*Obſequium ut tollant, uni ſeſe red-
 dere fingunt,*

*Quem procul a noſtris Itala regna
 tenent.*

„Sed ne forſan videar, velle apud
 „ſummum Religionis augurem vanas
 „divinationes texere, aut in ſpeciem
 „quidem Privilegiis ab Apoſtolica Sede
 „manantibus favere, reiſa vero offi-
 „cere, quod factioſi impune obmurmu-
 „rant, hac ætate, qua, quod libet, licet,
 „rei ſeriem apud te ſupremum Judicem

Yy 2

„ex-

Sæc. XVII. „exponam, ut ab ipsa veritate dilige
 A. C. 1634. „tis, quas maledici offundunt nebulis
 „perspicue ac breviter manifestum
 „excusabilis abusus crimen sola
 „narratione cognoscas, expendas,
 „dices.,

„Paucis hinc mensibus, Petri ob
 „vis ad Ecclesiasticæ pacis tranqui
 „tatem obtinendam cœlestes thesauri
 „aperuerat: in persona Christi, Pa
 „in morem, prout Ecclesiæ necessitas
 „requirebat, toti orbi Christiano
 „dulseras. Per Internuntios tuos
 „chiepiscopis mandata suas in Provin
 „cias missuris, ea Apostolica dispo
 „satio tuo nomine credita est.,

„Mihi, ut in mei parte muneri
 „fors ista obtigit, pro celebranda
 „dulgencia ac simul Pace post bellum
 „nostros Monachales tumultus, quo
 „rum initio non sine dolore memini
 „Clerum universum convoco, mecum
 „quod Spiritus prædicit Ecclesiis,
 „domo Dei cum consensu, ut sper
 „bam, ambulaturum.,

„Moneo, ut sit unio cordium,
 „unitas templi, ad id muneris rite per
 „agendi, Matrix Ecclesia, Basilica
 „thomagensis, opportune eligitur. Hoc
 „Canonicus Ordo (quem non minus
 „Ecclesiastici, quam græci sermo
 „ignari, æque perverse ac invidiosè
 „de-

„Regularem, sed Sæcularem appellant) Sæc. XVII.
 „inde Monasticus post Parochos rela- A.C. 1634.
 „xandis vincis, Archiepiscopo per
 „varia conscientiæ tribunalia assessu-
 „rus erat.,

„Plaudit populus; gratulantur boni,
 „cuncti obedienter omnia se facturos
 „spondent. Ejus rei causa supplica-
 „tio per urbem habita, atque adora-
 „tus Deus, ut bene ac feliciter eveni-
 „ret, quod pro conciliandis animis Ar-
 „chiepiscopus jussisset. Consentienti-
 „bus votis, unus grex, unus pastor
 „vilitur, confusis hæreticis atque schis-
 „maticis, seu publicis, seu latentibus,
 „ac domesticis.,

„Eo Hierarchico ordine, majorem
 „Ecclesiæ ambonem more majorum
 „conscendi; sermonem ad Clerum, Po-
 „pulumque habui, data pace: Mona-
 „chi dixerunt pax, & tamen ut Pro-
 „pheta addit, rei que eventus proba-
 „vit, non erat pax.,

„Postero die, populus, qui pridie
 „ad centum hominum millia supplica-
 „turus processerat, magna frequentia
 „redit, ad Sacerdotum Domini genua
 „provolutus: absunt Monachi, per in-
 „sequentes dies, delicta sua confiten-
 „tium numerus augetur; duo ac vi-
 „ginti millia uno matutino tempo-
 „re concurrunt.,

Y y 3

Ju-

Sæc. XVII.

A. C. 1634.

„Juantibus paucis, fervor populi
 „languere cœpit; ad Archiepiscopum
 „monitores mittuntur, qui rogarentur
 „vellet, juberet confestim ad se copiam
 „Confessariorum mitti, sua peccata
 „sua vota excepturos: sese pro Majest
 „state Sedis Apostolicæ, pro salute Re
 „gni, pro unitate Ecclesiæ, pro no
 „nium Ordinum concordia devoventes,
 „Continuo ad Monasteria varias le
 „gationes decerno; rem omnem ex
 „posituros testes fideles adjicio; ex
 „gulis Cœnobiis, binos duntaxat re
 „quiro, qui Ecclesiastica necessitate re
 „gente adsint, liberis relictis ad munus
 „sua obeunda ceteris, qui domi man
 „rent. Accurrentibus undique ac con
 „fluentibus Dei adjutoribus innumera
 „etiam antiquis exemptis, soli non
 „Monachi, quos hæc tangit expositulatio
 „exceptis antiquioribus Carmelitis (quos
 „ut Privilegiorum authores Christi pro
 „videntia nobis ultro præter spem re
 „conciliaverat) omne prorsus aux
 „lium denegant. „

„Senatores ac Optimates cum Ple
 „be mirari, conqueri, variis scanda
 „lis moveri, non tamen murmurare
 „ut Monachi sperabant, aut desperare
 „posse Matrem Ecclesiam sine protervo
 „rum filiorum ope multitudini succu
 „rere, quod Deo dante cum omnium
 „fili

„fidelium ædificatione salubriter a no- Sæc. XVII.
bis tandem præstitum est. „ A. C. 1634.

„Vix per compita ac plateas, va-
„ticinantis Spiritus notum istud Canti-
„cum non audiebatur: filios enutrivi
„& exaltavi, ipsi autem spreverunt me.
„Adeo putidum est, contra propria in-
„stituta niti, & cum non agas, quod
„debeas, agere contra quod agas. Pri-
„vilegiati se, Ordinarii cum non sint,
„subsidiarios jactitant, reique publicæ
„Christianæ devotos: si juvari nolis,
„clamant; si velis, reclamant. Scili-
„cet hoc est militare, rebellare; &
„obedire, non parere: & ni caveris,
„adjutores Desertores militiæ dici. „

„Proh tuam fidem, æquissime Prin-
„ceps Quiritium! licebit, te sospite,
„vivo ac vidente, & regnante, novis
„novitiis vetera vetusta convellere, om-
„nia fusque deque vertere; nec Deum,
„ut foederum testem sic dignitatum vin-
„dicem timere, nec homines culpæ
„arbitros, pacis infideliter ruptæ oso-
„res revereri? invito Domino colonus,
„messor tacente agricola, sine olitore
„frondator, racemator sine vinitore,
„remex sine nauta, sine duce miles,
„sine Imperatore frumentator, impune
„opus aggredietur, aut deseret?

„Ignosce, Beatissime Pater, iterum
„his quæso, quos accuso, aut si nostri
„Epi-

Sæc. XVII. „Episcopatus dignitas non patitur, quæ
 A. C. 1634. „sua facta temeraria accusant, ignoscere

„sat torquentur, cum agnoveris, nihil
 „plus formidant, quam si cognoveris.

„Parum est, quod in nostro agunt
 „non nostri: minus est, quamquam

„eos conduxerimus, tota die in for
 „otiosos stare, aut aliud agere, ut

„gente Jubilæo: minimum, intentio
 „litem ac provocare, cum partem ad

„gnamus quam appetunt, sive cum
 „pena largimur, quæ petunt, aut

„petere quasi ex urbanitate dicunt
 „male intellecta una illa sua Monachi

„rubrica: petita venia, non obtenta
 „Et si minimo quid minus; multo

„adhuc minus, cum de rebus spirita
 „libus quæstio sit, suos Episcopos,

„tamen Episcopos, aut si Episcopos
 „suos in Ecclesia agnoscunt: corrupto

„Ecclesiastico Canone, non ad Eccle
 „siastica, sed ad Regia Sæculariaque

„tribunalia (quod æternum Augusti
 „nus donatistis exprobrat) perfide

„here „
 „Omnium autem pessimum ac poste

„ritati incredibile illud erit, pacis ac
 „ceptis conditionibus haud indictum

„bellum de integro resumere, atque
 „hostes esse in pace, sparsis hinc inde

„deplorandis simul ridendisque ca
 „lumnis.

„Quid

Sæc. XVII.
A. C. 1634.

„Quid autem illud, quod cum in-
 „tentus gravioribus nihilque minus co-
 „gitans longe pejori a me olim debel-
 „lato, te auspicante Richerismo, no-
 „væ factioni schismaticæ nascenti oc-
 „curro (Morestelli cujusdam falsam pro-
 „vera Hierarchiam in oculis Regni,
 „nostra in Normania, supponentis, nec-
 „tam stulte quam seditiose sui nominis
 „græcam originem plane referentis)
 „impetito a Monachis, velut signo da-
 „to ad avertendum hostem, clamore
 „persequentium præda mihi ferme e-
 „lapsa est, elusumque æternum Con-
 „sistorii Regii illustre illud Senatus con-
 „sultum foret, quo Sorbonæ nostræ de
 „Religione consultatio, ut in Pario ali-
 „quo marmore cælatum Indicum ebur,
 „contra quascunque ab Episcopis de-
 „sciscantes, in rei memoriam, novo
 „exemplo me instante inclusa est. „

„Ut vero tam absurdum opus ali-
 „qua subtilitate Monachi vel ornent,
 „vel velent; fingunt se Sedem Aposto-
 „licam appellare, specioso appellatio-
 „nis nomine litis Ecclesiæ Rothoma-
 „gensis Pastori a se apud Sæculares Ju-
 „dices intentatæ culpam prætexentes. „

„Et hæc tumultuatio duce quodam
 „Baudrio, qui sancti Dominici vestem
 „variis artibus conatus deponere, at-
 „que a me beneficio aliquo Ecclesiastico

Y y 5

„NON

Sæc. XVII. „non adjectus, eoque nomine, ut ho-
 A. C. 1634. „die fit, læsus, toties vestem, causam,

„litem animo induit, quoties exiit,

„Inde iræ, Pater Sanctissime, cum-

„que percutere Pastorem, ac disper-

„gere oves nequirent, me rogante, in-

„tercedente, spiritualia vindicante,

„Regis æquitate, ac pietate decernente,

„appellantium speciem ad Apostolica

„limina reportant, nihil non agentes,

„ut hæc nova causa æque facillima

„atque gravissima, stet in limine, non

„ad te ingrediatur, quem nec Episco-

„pum vellent, nec iudicem.

Si iudicas, cognosce; si regnas, iudica

Franciscus Rothomagensis Archie-

episcopus, Normanix Primas, pacifice scripsi,

subscripsi, Domino Nostro Papæ, meo ac Ecclesix meæ nomine,

per Apostolicum suum Nuntium, ad

præveniendum schisma, obtuli, anno

Pontificatus sui duodecimo, Pacis Christianæ

millesimo sexcentesimo trigesimo

„mo quarto, die vigesima secunda mensis

„sis Decembris, Gallioni in arce nostra

Priusquam vero Archiepiscopo

Pontificis responsum præstolaretur, ve-

lidos suæ causæ Patronos sibi commo-

liare nitebatur, atque inter ceteros

Francisco Barberino Papæ Nepoti in-

pen-

pensus sese commendabat, die duode- Sæc. XVII.
 cima Martii anno sequenti, datis ad A. C. 1634.
 eandem hisce literis: *Eminentissima pars*
hæreditatis Christi, pax est, cui igitur, si
non tibi Eminentissimo, commendanda?
Hanc nostris in partibus impune turbant
incautius, ne dicam impudentius quidam
novi Monachi, qui nihil antiquum, ne no-
men quidem, nisi inviti, apud nos retinent,
cumque impendere schisma cernerem, ac Ec-
clesiæ Sedique Apostolicæ sub nomine Apo-
stolicæ Sedis specie tuendorum privilegio-
rum imminere; occurrere pro meo munere
cæpi, ne bonus vates, malus Pastor silendo
evaderem, quod mearum itaque erat par-
tium, implevi: quod superest, Apostolica-
rum est, nimirum præcipere, ut devitentur,
qui speciem quidem pietatis habent, virtu-
tem autem ejus abnegant, quos signanter
sine pace futuros Paulus vester Timotheo
suo, decurrentia contemplans tempora præ-
dixerat. Totius rei ordinem brevi diluci-
doque Commonitorio, Patri nostro, pa-
truo vero etiam tuo colendissimo Pontifici
summo exponere aggredior. Hunc libellum
supplicem meo ac Ecclesiæ meæ nomine ob-
latum, tuum est, unico pacis Zelo ac in-
titu dirigere, atque intus admittere, qua
semel aure audieris de pace Christi pacifi-
cum differentem Episcopum, audiat æter-
num te Christus: qui per me quamquam
indignum, tantam litem componere digna-
tur,

Sæc. XVII. tur, nec labori nec invidiæ cedentem nec gra-
 A. C. 1634. tia, a me extra iudicii aleam positum est,

quicquid a Prima Sede concessum est; ut
 uno aspectu retenta Superioritatis Majestas,
 Et inferiorum hinc auctoritas appareat, hinc
 libertas. Solis novandi cupidis mea spe-
 spectâ industria esse potest: qui Romanam
 antiquitatem ac unitatem salvam velit, a
 duces, me præconem sequatur. Glorio-
 sius est, pietatique Apostolicæ proximè,
 ingruente schismate, Matris Ecclesiæ
 crimas prævenire quam sedare.

Paulopost summus Pontifex Seno-
 nensi Archiepiscopo, & Lexoviensi, at-
 que Antisiodorensi Episcopis, eorum-
 que Officialibus demandabat, ut in
 hac caussa cognoscerent, & audita Ro-
 gularium parte dijudicarent: Hanc
 rem Papa die nono Maji ad eosdem
 quens transmiserat diploma: „Vener-
 „rabiles Fratres, sive dilecti filii, Sa-
 „lutem & Apostolicam Benedictionem.
 „Ex parte dilecti filii Procuratoris Ro-
 „thomagensis, fuit nobis nuper supplica-
 „tum, quatenus causam & causas ap-
 „pellationis & appellationum pro parte
 „Regularium Rothomagensium adve-
 „sariorum exemptionem ab ordinari-
 „jurisdictione prætendentium, interpe-
 „nitæ, & interpositarum, & non con-
 „missæ; quia lapsi sunt sex menses, &

„sententiis & Decretis Venerabilis fra- Sæc. XVII.
 „tris Archiepiscopi Rothomagensis, ad A. C. 1634.
 „favorem & instantiam dicti supplican-
 „tis, pro interesse Mensæ Archiepisco-
 „palis, & contra Regulares prædictos
 „adversarios condemnatos in diversis
 „pœnis, latius in sententiis desuper la-
 „tis contentis, ad effectum ut prædi-
 „ctus Archiepiscopus executioni de-
 „mandaret Jubilæum a nobis, de anno
 „Domini millesimo sexcentesimo tri-
 „gesimo quarto, pro Christi fidelibus
 „impertitum, latis seu factis: ac nul-
 „litaris & nullitatum; ex tribus iniqui-
 „tatis & injustitiæ, necnon attentato-
 „rum & innovatorum quorumcunque,
 „ac quam & quas dictus supplicans,
 „super præmissis contra Regulares præ-
 „dictos adversarios, omnesque alios
 „sua interesse putantes habet, & mo-
 „vet, habereque & movere vult & in-
 „tendit, audientes & decidentes com-
 „mittere, aliasque & in præmissis op-
 „portune providere, de benignitate
 „Apostolica dignaremur: Nos igitur
 „eundem supplicantem a quibusvis Ex-
 „communicationis, suspensionis, & in-
 „terdicti, aliisque Ecclesiasticis senten-
 „tiis, censuris & pœnis, a jure vel ab
 „homine quavis occasione vel caussa
 „latis, si quibus quomodolibet inno-
 „datus existit, ad effectum præsentium
 „dun-

Sæc. XVII. „duntaxat consequendum, harum le- „
 A. C. 1634. „rie absolventes & absolutum fore cen- „
 „sentes, hujusmodi supplicationibus in- „
 „clinati; Fraternitati Vestræ Fratres „
 „Archiepiscopé, & Episcopi, seu de- „
 „cretioni Vestræ, filii Officiales, pe- „
 „præsentes committimus, & mande- „
 „mus, quatenus vos, vel duo aut unum „
 „vestrum, vocatis ad id, qui fuerit „
 „evocandi, causam & causas prædictas „
 „cum omnibus & singulis suis inciden- „
 „tibus, dependentiis, annexis & con- „
 „nexis, totoque negotio principali, e- „
 „tiam summarie, prout in beneficiis „
 „bus, auctoritate nostra audiatis, co- „
 „gnoscat, sine debito terminetis, & „
 „decidatis. Nos enim vobis, & cu- „
 „libet vestrum dictos Regulares adve- „
 „sarios, omnesque alios, quos opus „
 „fuerit, citandi, eisque & quibus in- „
 „hibendum erit, etiam sub Excom- „
 „municationis aliisque Ecclesiasticis „
 „sententiis, censuris, & pœnis inhi- „
 „bendi; & inobedientes in illas inhi- „
 „bisse servata forma Concilii Triden- „
 „tini, declarandi, aggravandi, re-ag- „
 „gravandi, & interdicendi; auxilium „
 „que brachii sæcularis ad hoc, si opus „
 „fuerit, invocandi, ceteraque in præ- „
 „missis necessaria, & opportuna fa- „
 „ciendi, & exercendi, & exequendi „
 „plenam & liberam Apostolica aucto- „
 „ritate

„ritate, tenore præsentium, conce- Sæc. XVII.
 „dimus facultatem: Non obstantibus A. C. 1634.
 „præmissis, ac Constitutionibus, &
 „Ordinationibus Apostolicis, ceteris-
 „que contrariis quibuscunque.,,

Tandem etiam hoc anno inveterata
 lis dirempta est inter Cardinalem Fran-
 ciscum Surdisum Burgdegalsensem Ar-
 chiepiscopum, & Espernonium Ducem,
 quem præfatus Præsul ob publicam in-
 juriam sibi illatam anathemate percu-
 lerat: Defuncto hoc Cardinale spreve-
 rat Princeps sacrum hoc fulmen, at-
 tamen Ecclesiasticæ auctoritatis vindi-
 cem Ludovici Franciæ Regis dexteram
 nondum effugerat; hujus enim man-
 dato aula exulare, ac sese Plassacum
 ad villam suam recipere jubebatur.
 Insuper etiam Rex illum omnibus suis
 dignitatibus, muniisque exutum de-
 clarabat, usquedum diris, execratio-
 nibusque solutus esset; cum ergo pro-
 fani commodi jactura Ducem, quem
 Sacræ potestatis formido flectere haud
 poterat, ad resipiscentiam moveret,
 hoc anno Ecclesiasticæ paci restitu-
 tus est.

§. XCVII.

*Varia Urbani VIII. Papæ Consti-
 tutiones.*

Recur-